го Чечия в' сивиятв очи горещ курилум. Ти б. 66. Мене още тогава като чух ме Чечия нѣщо по сърцето. в. Чечия.

Чечъл (чта) — гли (сто.) посрѣки или колчета продрени прѣз хомотъта и съединяват горнята часть с' долнята. които водятъ вторгнати воловетѣ и так ги турят. В. Чечла. Или сѣ нова колата и нисѣ чечли чеквзи. В. Кч. 70

Чед (чта) пощта кѣм пиенье. Чеад и чед не позвавам.

Чеди (чта) 1) чаурда. Тамтам като гори от чеди непоре да пие вода. Ти. 130. 2) непаметно чепанье, памтенье. Жигалиот мѣчал от непаметната чеда за богатство. Ти. 41.

Чедеи, дна, о — и (чта) който има, осѣща чед. Зе вода с' той чедеи. М. 556. Арамиѣ, кеседриѣ, гоми, боси, кѣто оси, чадни, чедни, като псета. М. 27. Душата му е чедни за слава. Р. 129.

Чедость (чта) то чедно чед. чаурда. Водата да донесат, да отчедит моя чедост, да охладит мое чърло. М. 556

Чедиѣ, гл. ср. в. чедувам.

Чедувам, гл. срд. то чедно чаурдя, чедиѣ: войниците му непомалко чедували. I. 84. осѣщали чед, чаурда.

Чечен, ена, о, — и (чта) на чечен, свѣтнал, свѣтящ, блестящ: тамо одат турски християни, да откупят водата со сребро, со сребро, со чечено злато.

Чечъка (чта) чега, горещина; пек, омара, тараньа: Сите а майки у кола, камбур кадѣна пред кола, мѣчко дѣте у рѣцѣ, то тая пуса чечъмата. Ст. 9—10. Чр. 91. За да сачувардва бѣг голѣмата чечъка на слънцето натрави шатра да му дърми сѣнка.

Чечък, чка, о, — и (чта) горещ, топъл, парящ: Чудно от бара боя до чаравата и Зарови с' чечък пепел. Р. А. 43 Студена вода войводова чечко кафе кадисво. В. 275. Чечки слѣзи анчемна ронти. М. 154. Чечки ѣ води, мѣдни, бакъм.

Чечъл (чта) палица, патерица, стап, тоягa: Едни от старцитѣ ударил едного гамна по главата. I, 101.

Чепанье (чта) от чепам. Имам чепанье. 2) цвѣта на чепанкето: Чепанката по лице са петнали.

Чепавец (чта) раст. в. Чиповник, Чипо влак (Чирт.)

Чечия — чечеш, гл. дѣ. горѣ, пали, растапям; горещ.

Чедвам, чедвам, гл. многокр. и условен от чадувам, четомѣ но чела нѣщо: Чаши, чаши чудо мѣчко дѣте! Чаши, чаши стрелвало те тако, чаши, чаши чедвала та майка! М. 193.

Чедилово сел. Костендилска околия.

Чедна сел. Радомирска околия.

Чечия не гл. свръ. от чечя, чечия: Сръце майко не чечиш, нѣщо милост да ми сториш. М. 45.

Чечя, — чеш. гл. дѣ. горещ, пали, растапям, горѣ. в. Чечя: И дадѣ му ся да чечи человѣцитѣ съсочъ. Откр. 16; 8.

Чейно нѣ. собст. мѣж.

Чейнов, ова, о, — и (чта) на Чейна.

Чейна нѣ. собст. жен.

Чейнин, ина, о — и (чта) на Чейна.